মিজোৰাম ৰাজ্য

বনাম

বিয়াক্ছাৱনা

৭অক্টোবৰ, ১৯৯৪

[ন্যায়াধীশ কে. ৰামস্বামী আৰু ন্যায়াধীশ এন. ভেঙ্কটচলা]

ভূমি অধিগ্ৰহণ আইন, ১৮৯৪- ধাৰা ১৮, ১৯, ২০ আৰু ৩১।

দেৱানী প্ৰক্ৰিয়া সংহিতা, ১৯০৮- ধাৰা ৯- দেৱানী আদালতৰ ক্ষেত্ৰাধিকাৰ- অধিক ক্ষতিপূৰণৰ বাবে দেৱানী আদালতৰ অধিকাৰ- ইয়াৰ ভিত্তিত আগবাঢ়িবলৈ ১৮ৰ পৰা ২০ ধাৰাৰ বাধ্যতামূলক অনুপালন আদালতৰ বাবে বাধ্যতামূলক।

আইজল জিলাত ভূমি অধিগ্ৰহণ কৰি ভূমি অধিগ্ৰহণ আইন, ১৮৯৪ৰ ৪(১) ধাৰাৰ অধীনত অধিসূচনা প্ৰকাশ কৰা হৈছিল। উত্তৰদাতাই আপত্তি দাখিল কৰিছিল যিবোৰ নাকচ কৰা হৈছিল। collector(সংগ্ৰাহক)জনে তেওঁৰ সিদ্ধান্ত প্ৰদান কৰিছিল। উত্তৰদাতাই প্ৰতিবাদৰ আধাৰত ক্ষতিপূৰণ লাভ কৰিছিল আৰু এখন আবেদন দাখিল কৰিছিল, কিন্তু, উক্ত আইনৰ ১৮নং ধাৰাৰ অধীনত দেৱানী আদালতত কোনো উল্লেখ কৰা হোৱা নাছিল।

উত্তৰদাতাই দেৱানী গোচৰ দাখিল কৰিছিল আৰু এখন ডিক্ৰী গৃহীত কৰা হৈছিল। আপীলকাৰীয়ে ৰায় আৰু ডিক্ৰীৰ ক্ষেত্ৰাধিকাৰ আৰু বৈধতাক প্ৰত্যাহ্বান জনাইছিল। উচ্চ

ন্যায়ালয়ে এই আপীল নাকচ কৰিছিল। উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ৰায়ৰ বিৰুদ্ধে এই আপীল দাখিল কৰা হৈছে।

আপীলৰ অনুমতি প্ৰদান কৰি, এই আদালতে

উপস্থাপন কৰে- ১. ভূমি অধিগ্ৰহণ আইনৰ আঁচনিখনত মতামত দিয়া হৈছে যে, ১৮নং ধাৰাৰ অধীনত আবেদন দাখিল কৰাৰ পিছত, আইনৰ ১৮নং ধাৰাৰ অধীনত ১৯নং ধাৰাৰ অধীনত নিৰ্ধাৰিত ধৰণে প্ৰসংগ দাখিল কৰাৰ পিছত, আদালতৰ বাবে 'তাৰ পিছত' আগবঢ়াটো বাধ্যতামূলক আৰু অনিবাৰ্য কাৰণ, আদালতৰ সন্মুখত উপস্থিত হোৱাৰ তাৰিখ নিৰ্দিষ্ট কৰি ব্যক্তিসকলক জাননী জাৰি কৰাৰ অধিকাৰ লাভ কৰে। যিহেতু, এইটো আইনত প্ৰদান কৰা এক বিশেষ প্ৰক্ৰিয়া, প্ৰয়োজনীয় প্ৰয়োগৰ দ্বাৰা, দেৱানী প্ৰক্ৰিয়া বিধিৰ ৯নং ধাৰাৰ অধীনত দেৱানী আদালতক আইনৰ অধীনত অধিগ্ৰহণ কৰা ভূমিৰ বাবে নিৰ্ধাৰণ কৰা ক্ষতিপূৰণৰ বাবে আইনৰ অধীনত উদ্ভৱ হোৱা আপত্তিৰ ক্ষেত্ৰত cognizance(গুৰুত্ব) দিয়াটো নিষিদ্ধ কৰা হৈছে। ১৮নং ধাৰাৰ অধীনত এটা বৈধ আদেশ বা ৰেফাৰেন্স কোনো দেৱানী আদালত বা মূল অধিকাৰক্ষেত্ৰ বা বিশেষ ন্যায়িক বিষয়াৰ বাবে অনিবাৰ্য, যাক বিশেষভাৱে বিবেচনা কৰিবলৈ নিযুক্ত কৰা হয়। [৪২৫- দি, এফ, ৪২৪-এফ]

২. বঁটা প্ৰদানৰ কাৰ্য্যকলাপ নিষ্পত্তি কৰাৰ সময়ত, আইনৰ ১৮নং ধাৰাৰ অধীনত ভূমি অধিগ্ৰহণ সংগ্ৰাহক বা আদালতে বিধিবদ্ধ উল্লেখৰ দ্বাৰা ১৯৮৭চনৰ ১৩আগষ্টত ৰাজ্যপালে জাৰি কৰা অধিসূচনাৰ ৩নং অনুচ্ছেদত অন্তৰ্ভুক্ত ভূমি অধিগ্ৰহণ আইনৰ ব্যৱস্থাসমূহৰ উপাদান অনুসৰণ কৰাটো প্ৰয়োজনীয়। এই কথা দেখা গৈছে যে, অধিশোচনাৰ অনুচ্ছেদ৩-ত নিৰ্ধাৰিত প্ৰক্ৰিয়াটো ১৮ৰ পৰা ২০নং ধাৰাৰ অধীনত বাধ্যতামূলক অনুপালনৰ অৱমাননা নহয়। লগতে ১৮, ১৯, ২০

আৰু ৩১ধাৰাত নিৰ্ধাৰিত প্ৰক্ৰিয়া অনুসৰণ আৰু পালন নকৰালৈকে অধিক ক্ষতিপূৰণৰ বাবে আপত্তিটো বিবেচনা কৰিবলৈ দেৱানী আদালতে বৈধ আৰু আইনী ক্ষেত্ৰাধিকাৰ লাভ নকৰে। [৪২৫-জি-এইচ, ৪২৬-এ]

৩. উচ্চ ন্যায়ালয় আৰু দেৱানী আদালতে গোচৰটোৰ নিৰ্দেশ দিয়াৰ ক্ষেত্ৰত আইনৰ এক স্পষ্ট আৰু সন্দেহাতীত ভুল কৰিছিল। বিচাৰাধীন ৰায় আৰু ডিক্ৰীবোৰ বাতিল বুলি একাষৰীয়া কৰা হৈছে। [৪২৬- খ]

দেৱানী আপীলীয় ক্ষেত্ৰাধিকাৰ- দেৱানী আপীল নং ৭৪৩০- ১৯৯৪।

গৌহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ এফ.এ. নং ১/১৯৯১ত ১৫-০৬-৯৩ৰ ৰায় আৰু আদেশৰ পৰা।

আপীলকাৰীৰ পক্ষত কে. লাহিড়ী আৰু শ্ৰীমতী এইচ. ৱাহী।

উত্তৰদাতাৰ পক্ষত কে. কে. বেণুগোপাল আৰু আৰ. সতীশে।

আদালতৰ নিম্নলিখিত নিৰ্দেশ প্ৰদান কৰা হৈছিলঃ

অনুমতি প্ৰদান কৰা হৈছে।

ভূমি অধিগ্ৰহণ আইন, ১৮৯৪(সংক্ষেপে 'আইন')ৰ ধাৰা ৪(১)ৰ অধীনত অসম ৰাইফলছক বাসস্থানৰ বাবে আইজল জিলাত ভূমি অধিগ্ৰহণ কৰি জাননীখন মিজোৰাম ৰাজ্যই ১৯৮৭চনৰ ১৩আগষ্টত গেজেটত প্ৰকাশ কৰিছিল। উত্তৰদাতাই আপত্তি দাখিল কৰিছিল আৰু অৱশেষত আপত্তিবোৰ নাকচ কৰা হৈছিল। কালেক্টৰজনে ১৯৮৮চনৰ ২৬আগষ্টত তেওঁৰ সিদ্ধান্ত ৪/১৯৮৮ প্ৰদান কৰিছিল। উত্তৰদাতাজন ৫,৩৪,৭৪৮টকা ক্ষতিপূৰণৰ অধিকাৰী আছিল।

উত্তৰদাতাই প্ৰতিবাদৰ আধাৰত ক্ষতিপূৰণ লাভ কৰিছিল আৰু ১৯৮৮চনৰ ২৯ছেপ্টেম্বৰত এক আবেদন দাখিল কৰিছিল কিন্তু, অৱশেষত কালেক্টৰে আইনখনৰ ১৮নং ধাৰাৰ অধীনত দেৱানী আদালতত কোনো উল্লেখ কৰা নাছিল।

উত্তৰদাতাই আইজলৰ ডেপুটি কমিচনাৰৰ আদালতত দেৱানী গোচৰ নং ২/১৯৮৯ দাখিল কৰিছিল যিয়ে, অতিৰিক্ত জিলা ন্যায়াধীশক নিষ্পত্তিৰ বাবে অনুমোদন জনাইছিল। জাননীখন লাভ কৰাৰ পিছত আপীলকাৰীয়ে গোচৰটো গ্ৰহণ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত দেৱানী আদালতৰ অধিকাৰ ক্ষেত্ৰত বিৰোধিতা কৰিছিল। অতিৰিক্ত জিলা মেজিস্ট্ৰেটে তেওঁৰ বিচাৰত আপত্তিটো নাকচ কৰিছিল আৰু ডিক্ৰীটো প্ৰদান কৰি ঘোষণা কৰিছিল যে, "উত্তৰদাতাজনে ২৬,৩৯,২৮৬টকাৰ ধন গোচৰটোত বৰ্ণনা কৰা তেওঁৰ ভূমিৰ বাধ্যতামূলক অধিগ্ৰহণৰ বাবে ক্ষতিপূৰণ হিচাপে লাভ কৰাৰ অধিকাৰী আৰু সেই সন্দৰ্ভত ডিক্ৰী লাভ কৰিব।" আপীলকাৰীয়ে উচ্চ ন্যায়ালয়ত ক্ষেত্ৰাধিকাৰ আৰু ৰায়দান লগতে ডিক্ৰীৰ অধিকাৰ আৰু বৈধতাক প্ৰত্যাহ্বান জনাইছিল। ১৯৯১চনৰ ১নং প্ৰথম আপীলৰ ১৫-০৬-১৯৯৩ৰ বিচাৰাধীন ৰায়ৰ দ্বাৰা গৌহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়ে আপীলটো নাকচ কৰিছিল।

আপীলকাৰীৰ হৈ দাবী কৰা হৈছে যে, আইনখনৰ আঁচনিৰ অধীনত যেতিয়া দাবীদাৰৰ দ্বাৰা প্ৰতিবাদৰ অধীনত ক্ষতিপূৰণ লাভ কৰে, তেতিয়া তেওঁ আইনখনৰ ১৮নং ধাৰাৰ অধীনত বিশেষভাৱে উল্লেখ বিচাৰিব লাগে। যিহেতু, তেওঁ ৰেফাৰেন্স বিচৰা নাছিল, সেয়েহে আইনৰ ১৮নং ধাৰাৰ অধীনত ৰেফাৰেন্স দিবলৈ কালেক্টৰজন কোনো বাধ্যবাধকতাৰ অধীনত নাছিল। ২২৬নং অনুচ্ছেদৰ অধীনত বিতৰ্কটো প্ৰেৰণ কৰিবলৈ সংগ্ৰাহকক নিৰ্দেশ দিয়াৰ পৰিৱৰ্তে, উত্তৰদাতাই

দেৱানী গোচৰটো দাখিল কৰিবলৈ বিচাৰিছিল যিটো, দেৱানী আদালতৰ গোচৰ গ্ৰহণ কৰাৰ আৰু আপীল আদালতৰ দ্বাৰা নিশ্চিত কৰা ডিক্ৰী প্ৰদান কৰাৰ কোনো অধিকাৰ নাছিল।

উত্তৰদাতাৰ হৈ বিদ্বান জ্যেষ্ঠ অধিবক্তা শ্ৰী কে. কে. বেণুগোপালে দাবী কৰিছে যে, আদালতে ধাৰা ১৮ৰ অধীনত বিষয়টোৰ গুৰুত্ব চাব লাগে। যুক্তি দিয়া হয় যে, ৰাজ্যপালে অসম স্বায়ত্তশাসিত জিলা (ভূমি অধিগ্ৰহণ) নিয়মাৱলী, ১৯৫১-ৰ ধাৰা ২ৰ উপধাৰা ৩ৰ অধীনত গ্ৰহণ কৰি জাননী জাৰি কৰিছিল-

> 'যিকোনো আদালত বা কৰ্তৃপক্ষই ভূমি অধিগ্ৰহণ আইন, ১৮৯৪ (১৮৯৪চনৰ ১নং আইন) আৰু ইয়াৰ অধীনত কৰা যিকোনো নিয়ম আৰু আদেশৰ ব্যৱস্থাসমূহক এনে পৰিৱৰ্তনৰ সৈতে ব্যাখ্যা কৰিব পাৰে যি, সেই আদালত বা কৰ্তৃপক্ষৰ আগত বিষয়টো গ্ৰহণ কৰিবলৈ প্ৰয়োজনীয় বা উপযুক্ত হ'ব পৰা বিষয়সমূহক প্ৰভাৱিত নকৰে।"

ডেপুটি কমিছনাৰে উত্তৰদাতাজনক শুনানি মঞ্জুৰ কৰিছিল আৰু সন্তুষ্ট হোৱাৰ পিছত গোচৰটো নিষ্পত্তি কৰিবলৈ বিষয়টো অতিৰিক্ত জিলা ন্যায়াধীশৰ দেৱানী আদালতলৈ প্ৰেৰণ কৰিছিল। বস্তুনিষ্ঠভাৱে গোচৰটো আইনখনৰ ১৮নং ধাৰাৰ অধীনত এটা প্ৰসংগ। ইয়াৰ ফলত আদালতৰ বিচাৰাধীন ৰায়টোত দিয়াৰ দৰে ডিক্ৰীটো প্ৰদান কৰাৰ অধিকাৰ আছিল। আমি বিবাদত কোনো জোৰ বিচাৰি নাপাওঁ।

এইটো সঁচা যে, মিজোৰাম ৰাজ্যত, ডিষ্ট্ৰিক্ট মেজিস্ট্ৰেটে আৰু অতিৰিক্ত ডিষ্ট্ৰিক্ট মেজিস্ট্ৰেটৰ কাৰ্যবাহী আৰু দেৱানী পক্ষ দুয়োটাতে ন্যায় বিচাৰ কৰাৰ ক্ষেত্ৰাধিকাৰ আছে। কিন্তু, এটাক আনটোৰ সৈতে একত্ৰিত কৰিব নোৱাৰি। যেতিয়া বিধিয়ে ইংগিত দিছিল যে, ব্যৱস্থাটো

এক বিশেষ ধৰণে ল'ব লাগিব। এইটো সেই ধৰণে কৰিব লাগিব আৰু আন কোনো ধৰণে কৰিব নালাগে। আইনৰ ১১নং ধাৰাৰ অধীনত সংগ্ৰাহকক সিদ্ধান্ত দিয়াৰ জাননী দিয়াৰ পিছত আৰু জাননী লাভ কৰাৰ পিছত সিদ্ধান্ত দিয়াৰ সময়ত বা জাননী লাভ কৰাৰ সময়ত উপস্থিত থকা যিকোনো আগ্ৰহী ব্যক্তিয়ে কেৱল প্ৰতিবাদৰ আধাৰত আইনৰ ১৮ আৰু ৩১নং ধাৰাৰ অধীনত ক্ষতিপূৰণ লাভ কৰাৰ অধিকাৰেই নহয়, বৰঞ্চ সংগ্ৰাহকৰ বিষয়টো প্ৰেৰণ কৰাৰ বাবে লিখিত আবেদন কৰাৰ অধিকাৰো আছে আৰু সংগ্ৰাহকক আইনৰ ১৮নং ধাৰাৰ অধীনত দাবীদাৰে আগ্ৰহী ব্যক্তি হিচাপে কৰা আপত্তিৰ সন্দৰ্ভত উল্লেখ কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়া হৈছে, য'ত আপত্তি কৰা হৈছে- (ক) ভূমিৰ পৰিমাপ, (খ) ক্ষতিপূৰণৰ পৰিমাণৰ বাবে, বা (গ) যি ব্যক্তিক এই পৰিশোধ কৰা হয় বা আগ্ৰহী ব্যক্তিৰ মাজত ক্ষতিপূৰণৰ উদ্দেশ্য। আইনৰ ১৮নং ধাৰাৰ উপধাৰা ২ত উল্লেখ কৰা নিৰ্ধাৰিত সময়সীমাৰ ভিতৰত আবেদন দাখিল কৰিব লাগে। কালেক্টৰে ধাৰা ১১ৰ অধীনত চৰকাৰৰ এজেণ্ট হিচাপে কাম কৰে। আৰু, ধাৰা ১৮ৰ অধীনত উল্লেখ কৰাৰ সময়ত, তেওঁ ধাৰা ১৮ৰ অধীনত নিজৰ ক্ষমতা প্ৰয়োগ কৰা এক বিধিবদ্ধ কৰ্তৃপক্ষ হিচাপে কাম কৰে। লিখিতভাৱে সীমাবদ্ধতাৰ ভিতৰত আবেদন কৰাটো বৈধ ৰেফাৰেন্স কৰাৰ বাবে অনিবাৰ্য। আদালত হৈছে এই আইনৰ অধীনত এক বিশেষ ন্যায়াধিকৰণ যাৰ বিশেষ অধিকাৰ ক্ষেত্ৰ আছে লগতে, ইয়াৰ ক্ষমতা আৰু কৰ্তব্য আছে যে, ধাৰা ১৮ৰ অধীনত কৰা প্ৰসংগটো তাত নিৰ্ধাৰিত চৰ্ত অনুসৰণ কৰা হয় যাতে আদালতক প্ৰসংগটো শুনিবলৈ অধিকাৰ প্ৰদান কৰিব পাৰি। ধাৰা ৩(ডি)ৰ অধীনত আদালত, কেৱল মূল অধিকাৰক্ষেত্ৰৰ প্ৰধান দেৱানী আদালত নহয় বৰঞ্চ চৰকাৰৰ দ্বাৰা বিশেষভাৱে নিযুক্ত বিশেষ ন্যায়িক বিষয়াও হয়। মূল অধিকাৰক্ষেত্ৰৰ দেৱানী আদালত বা আপত্তিটো বিবেচনা কৰিবলৈ বিশেষভাৱে নিযুক্ত বিশেষ ন্যায়িক বিষয়াৰ বাবে ১৮নং ধাৰাৰ

অধীনত এটা বৈধ ৰেফাৰেন্স অৰ্ডাৰ অনিবাৰ্য। যদিও, ইয়াত আগতে দেখাৰ দৰে ছয় সপ্তাহৰ ভিতৰত আবেদন দাখিল কৰা হৈছিল, কিন্তু ১৮নং ধাৰাৰ অধীনত সংগ্ৰাহকৰ দ্বাৰা কোনো উল্লেখ কৰা হোৱা নাছিল। কালেক্টৰে এটা তথ্য উল্লেখ কৰাৰ সময়ত আইনৰ ১৯নং ধাৰাৰ অধীনত "*তেওঁৰ ভূমিৰ অধীনত লিখিতভাৱে*" বিবৃতি দিব লাগে, য'ত তাত উল্লেখ কৰা বিৱৰণসমূহ থাকে। কালেক্টৰে আদালতলৈ সকলো তথ্য উল্লেখ কৰিব লাগিবঃ-(এ) ভূমিৰ স্থিতি আৰু পৰিসৰ, তাত থকা যিকোনো গছ, ভৱন বা থিয় হৈ থকা শস্যৰ বিৱৰণৰ সহিতে; (বি) এনে ভূমিৰ প্ৰতি তেওঁৰ আগ্ৰহ থকা ব্যক্তিৰ নাম; (চি) ৫ আৰু ১৭ধাৰাৰ অধীনত প্ৰদান কৰা বা প্ৰেৰণ কৰা ক্ষতিৰ বাবে প্ৰদান কৰা পৰিমাণ বা সেইবোৰৰ যিকোনো এটা, লগতে ১১ধাৰাৰ অধীনত প্ৰদান কৰা ক্ষতিপূৰণৰ পৰিমাণ; (চি চি) ১৭ধাৰাৰ উপধাৰা (৩এ)ৰ অধীনত প্ৰদান কৰা বা জমা কৰা পৰিমাণ আৰু (ডি) ক্ষতিপূৰণৰ পৰিমাণৰ ওপৰত যদি আপত্তি থাকে, যিবোৰৰ ভিত্তিত ক্ষতিপূৰণৰ পৰিমাণ নিৰ্ধাৰণ কৰা হৈছিল। তেওঁ আইনখনৰ ধাৰা ১৯ৰ উপধাৰা ২ত উল্লেখ কৰা অনুসৰি সেই দিশত সবিশেষ প্ৰদান কৰি অনুসূচীটো যোগ দিব লাগে। বিবৃতিটোৰ সৈতে এনে বৈধ ৰেফাৰেন্স লাভ কৰাৰ পিছত, আদালতে "তাৰপিছত" ধাৰা ২০ৰ অধীনত আদালতখনে আপত্তি নিৰ্ধাৰণ কৰিবলৈ আগবাঢ়ি যোৱা দিনটো নিৰ্দিষ্ট কৰি এক জাননী জাৰি কৰিব, আৰু সেই দিনটোত আদালতৰ আগত তেওঁলোকৰ উপস্থিতি নিৰ্দেশ দিব, নিম্নলিখিত ব্যক্তিসকলক প্ৰদান কৰিব, অৰ্থাৎ

(এ) আবেদনকাৰী;

(বি) আপত্তিটোত আগ্ৰহী সকলো ব্যক্তি, কেৱল (যদি থাকে) তেওঁলোকৰ বাহিৰে, যিসকলে প্ৰতিবাদ নকৰাকৈ প্ৰদান কৰা ক্ষতিপূৰণৰ পৰিশোধ গ্ৰহণ কৰিবলৈ সন্মতি প্ৰকাশ কৰিছে; আৰু

(গ) যদি আপত্তিটো ভূমিৰ এলেকা বা ক্ষতিপূৰণৰ পৰিমাণৰ সন্দৰ্ভত হয়, তেন্তে সংগ্ৰাহকজন।

সেয়েহে, আইনখনৰ আঁচনিখনত ধাৰণা কৰা হৈছে যে, ১৮নং ধাৰাৰ অধীনত আবেদন কৰাৰ পিছত, ১৯নং ধাৰাৰ অধীনত নিৰ্ধাৰিত ধৰণে আইনৰ ১৮নং ধাৰাৰ অধীনত ৰেফাৰেন্স কৰাটো আদালতৰ বাবে বাধ্যতামূলক আৰু 'তাৰ ভিত্তিত' আগবাঢ়ি যোৱাটো অনিবাৰ্য কাৰণ, ইয়াত গণনা কৰা ব্যক্তিসকলক তেওঁলোকৰ আগত হাজিৰ কৰাৰ দিন নিৰ্দিষ্ট কৰাৰ আগতে জাননী জাৰি কৰাৰ অধিকাৰ লাভ কৰে। ইয়াৰ পিছত আদালতক আইনখনৰ III অংশত নিৰ্ধাৰিত পদ্ধতি অনুসৰি ক্ষতিপূৰণ নিৰ্ধাৰণ কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়া হয়। এনে নিৰ্ণয়ৰ ওপৰত, ই ২৬নং ধাৰাৰ অধীনত আৰু তাত নিৰ্দিষ্ট ৰূপ আৰু পদ্ধতিত এখন ডিক্ৰী আৰু সিদ্ধান্ত প্ৰদান কৰিব। এই সিদ্ধান্ত হৈছে- এক ডিক্ৰী আৰু ধাৰা ৫৪-ৰ অধীনত আপীল কৰাৰ উদ্দেশ্যে আইনৰ ধাৰা ২৬-ৰ উপধাৰা ২ৰ অধীনত ৰায়ৰ ভিত্তিৰ বিবৃতি। যিহেতু এইটো আইনত প্ৰদান কৰা এক বিশেষ প্ৰক্ৰিয়া, প্ৰয়োজনীয় প্ৰভাৱৰ দ্বাৰা, দেৱানী প্ৰক্ৰিয়া সংহিতা ১৯০৮-ৰ ধাৰা ৯-ৰ অধীনত দেৱানী আদালতক আইনৰ অধীনত অধিগ্ৰহণ কৰা ভূমিৰ ক্ষতিপূৰণ নিৰ্ধাৰণৰ বাবে আইনৰ অধীনত উদ্ভৱ হোৱা আপত্তিৰ ওপৰত বিবেচনা দিয়াত নিষিদ্ধ কৰা হৈছে।

সেয়েহে, সিদ্ধান্ত প্ৰদানৰ কাৰ্য্য নিষ্পত্তি কৰাৰ সময়ত, আইনৰ ১৮নং ধাৰাৰ অধীনত ভূমি অধিগ্ৰহণ সংগ্ৰাহক বা আদালতে আইনী প্ৰশংসাৰ দ্বাৰা ১৯৮৭চনৰ ১৩আগষ্টত ৰাজ্যপালে জাৰি কৰা অধিসূচনাৰ ৩নং অনুচ্ছেদত অন্তৰ্ভুক্ত ভূমি অধিগ্ৰহণ আইনৰ ব্যৱস্থাসমূহৰ উপাদান অনুসৰণ কৰাটো প্ৰয়োজনীয়। এইটো দেখা গৈছে যে, অধিসূচনাৰ অনুচ্ছেদ ৩ত বৰ্ণনা কৰা প্ৰক্ৰিয়াটো উপধাৰা ১৮ৰ পৰা ২০ৰ অধীনত বাধ্যতামূলক অনুপালনৰ অৱমাননা নহয় আৰু দেৱানী

আদালতে অধিক ক্ষতিপূৰণৰ বাবে আপত্তিৰ স্বীকৃতি ল'বলৈ বৈধ আৰু আইনী ক্ষেত্ৰাধিকাৰ লাভ নকৰে যদিহে, উপধাৰা ১৮, ১৯, ২০ আৰু ৩১ অনুসৰণ আৰু পালন নকৰে।

উচ্চ ন্যায়ালয় আৰু দেৱানী আদালতে গোচৰটোৰ নিৰ্দেশ দিয়াৰ ক্ষেত্ৰত আইনৰ এক স্পষ্ট আৰু সন্দেহাতীত ভুল কৰিছিল। বিচাৰাধীন বিচাৰ আৰু আদেশবোৰ বাতিল বুলি আঁতৰাই ৰখা হয়। অৱশ্যে, কালেক্টৰক দেৱানী আদালতত এটা প্ৰসংগ দাখিল কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়া হৈছে কিয়নো, ১৯৮৮চনৰ ২৯ছেপ্টেম্বৰত উত্তৰদাতাই উত্থাপন কৰা আপত্তিৰ সৈতে প্ৰয়োজনীয় নিয়মৰ সৈতে আবেদনখন লিখিতভাৱে দাখিল কৰা হৈছিল। দেৱানী আদালতে বিষয়টো যিমান সম্ভৱ দ্ৰুতভাৱে হিচাপে নিষ্পত্তি কৰিব। আপীলৰ অনুমতি দিয়া হয়। ব্যয় অবিহনে।

এ. জি.

আপীলৰ অনুমতি দিয়া হৈছে।

....

অনুবাদ: ড. অৰ্চ্চনা দেৱী, কনিষ্ঠবৰ্গ অনুবাদক

অনুবাদ শাখা, গৌহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়

DISCLAIMER

The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English

version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

“স্থানীয় ভাষালৈ অনূদিত এই ৰায় গোচৰত জড়িত পক্ষই বুজি পোৱাৰ উদ্দেশ্যে সীমিত ব্যৱহাৰৰ বাবেহে। ইয়াৰ বাদে অন্য ক্ষেত্ৰত অনূদিত ৰূপ ব্যৱহৃত নহ'ব। সকলো ব্যৱহাৰিক আৰু বিভাগীয় কামৰ লগতে ৰায়ৰ কাৰ্য্যকৰীকৰণ আৰু ৰূপায়ণৰ ক্ষেত্ৰতো এই ৰায়ৰ ইংৰাজী সংস্কৰণটোৱেই সঠিক বুলি বিবেচিত হ’ব।”